

אקדמת מילין

מאת

אורי גורן

נשיא בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

במשך למעלה מ-40 שנות קיומו של חוק הבוררות, התשכ"ח-1968, הוא זכה לשני תיקונים בלבד. תיקון מס' 2 לחוק¹, שנתקבל ונכנס לתוקפו לאחרונה, חולל שינוי של ממש בהליכי הבוררות, ויש הרואים בו תיקון מהפכני. וכבר מונח לפנינו ספרו של עו"ד ישראל שמעוני, שהיה פעיל ביוזמה להביא לתיקון החוק.

בכנס השנתי השישי של לשכת עורכי הדין באילת, בשנת 2006, בפאנל שבו נטלתי חלק, הציג המחבר את התיקון המוצע ואת אמונתו בנחיצותו. בזכות פעילות נמרצת בישיבותיה של ועדת חוקה, חוק ומשפט בכנסת ובזכות הנעת הקריאות השנייה והשלישית, אושר לבסוף התיקון האמור.

עד כה למדנו כי בית המשפט מוסמך לבטל פסק בוררות בנסיבות קיצוניות ובהתקיים עילות הביטול שבחוק הבוררות, אך לא לבקרו בערעור. הקושי לתקן טעות בפסק הרתיע רבים מפני הפנייה לבוררות, חרף יתרונותיה. על רקע זה, מהווה התיקון נקודת מפנה. על פי התיקון, רשאים בעלי הדין שבחרו לברר את הסכסוך ביניהם לפני בורר להסכים גם למינויה של ערכאת ערעור. לא בחרו הצדדים לקבוע ערכאת ערעור בהסכמה, אך קבעו כי הבורר ינהג בהתאם לדין, רשאי בעל דין לבקש רשות מבית המשפט להביא לפניו את ערעורו על פסק הבורר. הדרך לערעור שנפתחה בפני הצדדים חייבה שינוי בניהול הליכי הבוררות, ואכן הוספו סעיפים חדשים וכן תוספת לחוק (התוספת השנייה) ובהם הוראות דיוניות חדשות, כגון החובה לתעד את הדיון וחובת הבורר לנמק את פסקו.

המחבר פורש לפנינו ידע מקיף ויסודי, הוא משלב בספרו חדש וישן, חשיבה משפטית עם חשיבה עסקית. ההלכות שנפסקו בבתי המשפט בתקופות שונות נסקרות על רקע החידושים שהונהגו בתיקון מס' 2 לחוק. והכול - בבהירות ובאופן מפורט ומעורר עניין. מפעלו זה יהיה במהרה לספר חשוב בארון הספרים המשפטי.

אורי גורן

תל-אביב-יפו, ינואר 2009

¹ חוק הבוררות (תיקון מס' 2), התשס"ט-2008, ס"ח התשס"ט, עמ' 22.